

ÚVOD

Předkládám vám zde své obyčejné chleby a ryby – je to jen prostá strava bez ledu a sladu svatebního dortu. Jednou jsem viděl námořníka, který mlátil vojáka, „protože,“ říkal námořník, „urazil mou matku“. Právě tak je urážen můj Pán a jeho církev je zlehčována. A věřte mi, já při této dvojí křivdě trpím. Církev má mnoho protivníků. Může meč v mé pravici odpočívat? Nikdy!

Odhaduji, že jen v anglickém vydání čte každé číslo měsíčníku *Herald of His Coming*¹ asi milion lidí. Některé kapitoly v této knize jsou články ze starých čísel *Heralda*, a tedy už měly na milion čtenářů (za to se nestydím ani se tím nepyšním). Krom toho vychází *Herald* i v dalších jazycích – ve španělštině, němčině, francouzštině aj. Stručně řečeno, Bohu připadalo dobré, aby tento měsíčník, noviny *Alliance Witness* i jiné umožnily lidem dostat se k neakademickým článkům, které pro ně budou požehnáním. Modlím se, vážení čtenáři, aby byly přínosné i pro vás.

Upřímně děkuji svému příteli a duchovnímu poradci, kterého si moc vážím, Dr. A. W. Tozerovi, že k této knize laskavě napsal předmluvu. Také jsem nesmírně vděčný paní Hinesové a její dceři Ruth za

1 V překladu *Posel jeho příchodu* – noviny vycházející od roku 1914, jejichž cílem je vést církev k modlitbě, probuzení, svatému životu dle Bible, k připravenosti na Kristův příchod a k šíření evangelia po celém světě – pozn. překl.

všechnu práci, kterou měly s přepisováním a opravami
mých textů.

A poslední poznámka: Všechn zisk z prodeje této
knihy² jde na zahraniční misii. Kéž v tomto životě ne-
zapomínáme, co má hodnotu na věčnosti.

Leonard Ravenhill

2 V případě původního anglického vydání – pozn. red.

Žádné vzdělání ani bezchybná mluva,
žádná myšlenková šíře ani květ výřečnosti
ani osobní charisma nemůže nahradit oheň.

Ohněm modlitba stoupá vzhůru.
Plamen dává modlitbě přístup i křídla, přijetí i sílu.

Není kadidla bez ohně
a není modlitby bez plamene.

-EDWARD MCKENDREE BOUNDS

Dodejte síly rukám, které nehybně visí dolů,
vírou a modlitbou; zpevněte klopytající kolena.

Máš dny postu a modlitby?

Vrhni se k trůnu milosti a vytrvej tam –
pak od něj sestoupí milost.

-JOHN WESLEY

Než vypuklo velké probuzení v Gallneukirchen,
Martin Boos strávil hodiny a dny a často i noci
v osamělé agonii přímluvy. Když poté kázal,
jeho slova byla jako plamen a srdce lidí jako tráva.

-DAVID MARTIN MCINTYRE

Kolik je křesťanů, kteří se neumějí modlit
a kteří se snaží úsilím, odhodlaností,
účastí na modlitebních atd. vypěstovat v sobě
„svaté umění přímluvy“, ovšem zcela bez výsledku.
Pro ně i pro kohokoli jiného je jediným tajemstvím
skutečného modlitebního života výzva
„dávejte se naplnit Duchem“ – vždyť on je
„Duch milosti a úpěnlivých proseb“.

-JOHN STUART HOLDEN

Za všechno, co máš, získej pomazání

Modlitební setkání jsou popelkou dnešní církve. Tuto služebnici Páně lidé nemilují a neucházejí se o ni, protože z ní neskapávají perly intelektualismu ani nezáří hedvábím filozofie, ani se nesnaží nikomu učarovat diadémem psychologie. Nosí doma tkané oblečení upřímnosti a pokory, takže nemá strach pokleknout.

Přečinem modlitby je, že nemusí souviset s mentálními schopnostmi. (Tím neříkám, že modlitba je společníkem mentální lenosti; avšak schopnosti se dnes cení vysoce.) Modlitba závisí pouze na jednom – na duchovním stavu člověka. Člověk nemusí být duchovní na to, aby kázal – aby se připravoval a vyřizoval kázání vyznačující se homiletickou dokonalostí a exegetickou exaktností. Když dáte dohromady paměť, vědomosti, ctižádost a svou osobnost a přidáte ještě plnou knihovnu, sebedůvěru a vědomí, že vás lidé znají, pak dnes platí skoro všude, že kazatelna je vaše. Taková kázání působí na lidi; modlitba působí na Boha. Kázání působí na čas, modlitba působí na věčnost. Z kazatelny se může stát výkladní skříň stavějící na odiv naše nadání; komůrka vyhlašuje smrt okázalosti.

Tragédií této pozdní hodiny je, že máme za kazatelnami příliš mnoho *mrtvých* lidí, kteří kážou příliš

mnoho *mrtvých* kázání příliš mnoha *mrtvým* lidem. Zkrátka horor. Je něco podivného, co jsem viděl „pod sluncem“, a dokonce i mezi fundamentalisty: kázání bez pomazání. Co je pomazání? Vlastně nevím. Ale poznám, co není (nebo přinejmenším poznám, když není na mně). Kázání bez pomazání nedává život, ale zabíjí. Kazatel bez pomazání je zápachem smrti ke smrti. Pokud na kazateli není pomazání, Slovo neožije. *Kazateli, za všechno, co máš, získej pomazání!*

Bratři, snadno bychom zvládli být o polovinu méně intelektuálnější (pseudointelektuální moderním způsobem), kdybychom byli dvakrát tak duchovní. Kázání je duchovní záležitost. Kázání zrozené v hlavě se dotýká hlavy; kázání zrozené v srdci se dotýká srdce. S Bohem bude duchovní vedoucí budovat lidi myslící duchovně. Pomazání není holubicí bijící křídly do mříží vně kazatelovy duše – je potřeba ji pronásledovat a dosáhnout. Pomazání nelze získat na školení, ale na koleni. Pomazání je Boží rytířský řád pro vojáka-kazatele, který zápasil v modlitbě a zvítězil. Vítězství člověk nezíská za kazatelnou střelbou intelektuálních kulek dobře znějících mouder, nýbrž v modlitební komůrce; kazatel ho získá nebo ztratí předtím, než jeho nohy stanou u kazatelny. Pomazání je jako dynamit. Nepřichází skrze ruce biskupa a nezplesniví, když kazatele vsadí do vězení. Pomazání pronikne a prosákne, zjemní a zmírní. Pomazání dokáže otevřít lidské srdce tam, kde kladivo logiky a lidský zápal selžou.

Jakou horečkou sbory zrovna stonají! A přesto bez pomazaných kazatelů nikdy nespatříme zástupy zoufalých kajícníků. Vždyť jsme viděli rybářské čluny vyjždět měsíc co měsíc s moderní technikou, radarem

a rybářskou výstrojí, a přesto se vracely bez úlovku – jakými slovy omluvíme takovou neplodnost? Tisíce kostelů a sborových budov se rok za rokem vyprazdňují a svou sterilitu zakrývají nesprávně užitým veršem „mé slovo ... nenavrátil se ke mně s prázdnou“. (Shodou okolností je toto jedno z mála míst, o němž nám dispenzacionalisté zapoměli uvést, že zaznělo k Židům.)

Nepříjemnou skutečností je, že oheň na oltáři kazatelnou buď uhasl, nebo skomírá. Modlitební setkání jsou mrtvá nebo na umření. Svým přístupem k modlitbě Bohu říkáme, že co začalo Duchem, můžeme dokončit tělem. Který sbor se kdy ptá kazatele, než nastoupí, kolik času tráví modlitbou? A přece služebníci, kteří netráví na modlitbě dvě hodiny denně, nestojí ani za zlámanou grešlí – ať mají titulů spoustu, anebo žádné.

Dnešní církev stojí na chodníku a mdle a mrzutě sleduje, jak si hříchem ovládaní zlí géniové Moskvy vykračují prostředkem silnice a vydechují hrozby proti všemu, „co je ... milé, co má dobrou pověst“. Za nimi následuje purpurová pompa papežského Říma. Dále Ďábel nahradil nové narození převtělováním, Ducha svatého jinými duchy, Boží uzdravování křesťanskou vědou, pravého Krista Antikristem a pravou církev církví římskou.

Co může církev proti těmto zlým dvojčatům – komunismu a katolicismu – nabídnout? Kde je nadpřirozeno? Jak za kazatelnou, tak v tisku převládla nad nedávnou náboženskou kontroverzí těžká ospalost. Dokonce ani Řím nás už nenazývá protestanty – říká se nám jen nemastně „nekatolíci“. Pozoruhodné, že? Ani peklo nezuří tak, jako tato „matka smilnic“, *když je rozrušená*. Ale kdo dnes „vytrvale zápasí o víru, která byla

jednou provždy svěřena svatým“? Kde jsou naši pomazaní kazatelští vojevůdci? Kazatelé, kteří měli lovit lidi, dnes příliš často loví jen jejich lichocení. Dříve kazatelé rozsévali semeno; dnes rozhazují perly. (A víte, co vyrosté, když pole osejete perlami?)

Pryč s takovým ochrnutým bezmocným kázáním, které je nehybné, protože se nenarodilo do kolébky, nýbrž z lebky, a výživu čerpalo v duši bez plamene a bez modlitby. Je možné zahynout po kázání, ale nelze zahynout po modlitbě. Pokud nás Bůh povolal do služby, pak, drazí bratři, usiluji o to, abychom dostali pomazání. *Za všechno, co máš, získej pomazání*, jinak nám dál bude vládnout nepomazaný intelektualismus, jehož znakem se stanou prázdné sbory.

Avšak o modlitby musíme usilovat s energií,
která nikdy neochabne, vytrvalostí,
které se nezřekneme, a odvahou,
která nikdy necouvne.

-EDWARD MCKENDREE BOUNDS

Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře,
modlete se v Duchu svatém.

-JUDŮV 1,20

Kéž by se nás to, jak dnes Kristovo dílo v tomto světě
chřadne a jak nepřítel útočí a přináší na Sión
ohavné zpuštění, dotýkalo hlouběji.
Běda! Duch lhostejnosti,
nebo přinejmenším fatalistického stoicismu
tak velkou část církve poutá mrazem.

-ARTHUR WALKINGTON PINK

Více než čím jiným
byl v životě zaneprázdněn modlitbou.

-ŽIVOTOPISEC EDWARDA PAYSONA

Celé dny a *týdny* jsem strávil tváří na zemi
v tiché či hlasité modlitbě.

-GEORGE WHITEFIELD

Všechn rozklad začíná v komůrce;
žádné srdce nebude vzkvétat, pokud vskrytu
nerozmlouvá s Bohem – to nelze ničím nahradit.

-JOHN BERRIDGE

Zdalo se mi,
jako by šel přímo do nebe a ztratil se v Bohu;
ale častokrát když se domodlil,
byl bílý jako stěna.

**-KOMENTÁŘ ZNÁMÉHO PO SETKÁNÍ
S TERSTEEGENEM V KRONENBERGU**

Modlitba uchopuje věčnost

Nikdo není větší než jeho modlitební život. Pokud se pastor nemodlí – pokud nerozmlouvá s Bohem, sbohem! Lidé, kteří nejsou na modlení, jsou namydlení. Kazatelna může být výkladní skříní, která staví na odív naše nadání; modlitební komůrka žádné předvádění neumožňuje.

Církev je dnes postihnuta bídou v mnoha oblastech, ale nejpostiženější je v oblasti modlitby. Máme hodně autorů, mentorů a pastorů, ale málo modlitebního prostoru; máme mnoho poradců, ale málo přímluvců, hodně chváličů, málo modličů, hodně všehoznalců, málo vytrvalců, hodně hudebníků, málo bojovníků, všechno máme vymydlené, ale ne už vymodlené, hodně promluv, málo přímluv, hodně setkání, málo klekání, hodně zdrojů, málo bojů; hodně slastí, málo strastí, hodně skáčeme, málo pláčeme. A protože selháváme zde, selháváme všude.

Úspěšný křesťanský život má dva předpoklady – vizi a vášeň – a oboje se rodí a udržuje modlitbou. Kázáním může sloužit jen menšina; modlitbou, nejvyšší službou ze všech lidských zaměstnání, mohou sloužit všichni. Duchovní mladíček řekne: „Dnes večer tam nepůjdu, je jen modlitební.“ Satan možná nemá důvod